

LES - MIKY KLOBOUK

D EMI
KDE LES DŘÍVE STÁVAL, TAM UŽ NENÍ NIC,
A D A
OKRAJ ZDOBILA MU KRAJKA Z BÍLÝCH A ZTEPILÝCH BŘÍZ.
D EMI
KAŽDÝ ČAS MÁ PŘECE RUB A TAKY LÍC,
A D
JAK JE TEDY MOŽNÉ, ŽE TU NENÍ NIC.
G A D G
PRO PÁR MINCÍ ŽLUTÝCH, TEN LES MUSEL UMŘÍT, ODEJÍT,
A D
NĚKDO ASI CHTĚL MÍT ZLATÝ DŮM,
G A D HMI
ZÁKON DÁ SE PŘECE, VŽDYCKY LEHCE PŘELSTÍT, OBEJÍT,
G A D
ČLOVĚK BERE SI VŽDY OD KAŽDÉHO PŮL.

LES NÁM DŘÍVE MÁVAL Z DÁLKY NA POZDRAV,
PYŠNĚ STÁVAL TU JAK PESTRÝ A NÁDHERNÝ PÁV.
ZELENÝM MANTLEM BYL A UMĚL V ZIMĚ HŘÁT,
TAM DĚTI CHODILY SI PO CELÝ ROK HRÁT.
INDIÁN A PSANEC, NEBO KOVBOJ, LUPIČ, DESPERÁT,
KAŽDÝ MALÝ HOCH MĚL V TOMHLE LESE RÁJ,
DO HRY VŠICHNI KLUCI DALI SRDCE, ČEST A BOJE ŘÁD,
TAK LES CHRÁNIL JE A DOBŘE VYCHOVAL.

TEĎ TU NOVÉ DOMY BUDOU ASI STÁT,
NIKDO NETUŠÍ KAM DĚTI Z MĚSTA, BUDOU UTÍKAT.
VŠICHNI TOUŽÍ TADY MÍT DŮM JAKO HRAD,
SAMÝ BETON, ASFALT, Z AUŤÁKŮ SMRAD.
POPELNICE MÍSTO STROMŮ BUDOU, JAKO VOJSKO STÁT,
LIDÉ NEUVIDÍ SLIČNOST BÍLÝCH BŘÍZ,
BOROVICE VŮNĚ, SMRKY, JEDLE A LAVICE Z KLÁD,
NA TY ČASY BUDEM JENOM VZPOMÍNAT.